

est punitus. ita ut vix sperari poterat eum remissa
consecuturum? Dicente sibi peccato. penitentiam itaque
age ab hac nequicia tua. et roga deum si forte re
mittatur tibi hec cogitatio cordis tui; Ecce de so
la cogitatione cordis. vix sperare potuit remitti;
quam remissione hodie multi sperare valent de
cogitatione actu. consuetudine que potius corruptela
est; et cum hoc de defensione iniquitatis? Di
cunt enim in sui erroris defensionem; Gratias offerunt
ut ipsi et alii inde sustentent? Reges enim
sanctos sumus predecessores nostris quos confi
dimus esse salvatos. hec accipientes? quorum vestigiis
inheremus. nec nova instituiamus. sed vetera in esse
consuamus; **Excusatio frivola.** nullo iure fundata?
sed omnibus ioculis et canonicis imitata **Et quidem**
non negamus quando ea que persone ipse ingredi
entes pure et sponte ac plena libertate omni que
pacione cessante dare vel offerre voluit cum gratia
acione licite recipi possunt? alias quosvis pastus pan
dia. cenas pecunias. ioculia aut res alias alias
ad ecclesiasticum vel quavis pium usum deputata seu
deputanda decetero directe vel indirecte nullomodo
petere vel exigere presumat: sub formidabilibus penis
in vrbana contentis. ad quam remitto quemlibet
scire volentem et dicit notant nec ante nec post
petere vel exigere presumat **Volent quidam** ptende
difficultatem receptionis? ut aliquid extorquere
valeat. seu pretextu paupertatis **Hoc** inhibetur ad
dicendum indirecte vel per submissam aliam personam;
Hic tales excusare se valent per hoc quod dicunt. vestigiis

Excusatio frivola
monachorum &
spectatorum

Nota

Nota